

man, at han ikke kan gjøre det paa Frederiksværk, fordi Monopolet bestaaer der, saa vil han kunne indrette sig paa denne Blet Jord, og saa vil man meget snart see, at ogsaa det er et meget stort Brud paa Eneretten, og at den derved i en meget høj Grad taber sin Betydning. Jeg nævner alle disse forskjellige Midler for at vise, at Betydningen af denne Art Eneretsbestielse ikke er saa stor, som man i Almindelighed foreskilder sig, og at Afsløsningssummen, hvis man vilde gaae ind paa en Afsløsning af den, kunde blive ringere, end man i Almindelighed troer, saa meget mere som de paagældende Bestielse som sagt ere ældre Personer, og man jo kunde anvende Lyrentetabellen ved Fastsættelsen af den endelige Afsløsningssum. Jeg har troet at maatte anføre dette, saavel ligeoverfor det ærede Thing som ligeoverfor den ærede Minister. Det er jo ikke muligt i en Forhandling som denne at belyse ethvert enkelt Punkt; der kunde maaskee endnu tages forskjellige andre med under Overveielse, men jeg troer dog at have berørt de væsentligste.

Indenrigsministeren: De Bemærkninger, der ere fremkomne med Hensyn til denne Sag, ville naturligviis blive tagne under Overveielse, hvad enten Thinget beslutter at henvise Andragendet til Ministeriet eller ikke; der er imidlertid et Punkt, angaaende hvilket jeg, om det var muligt, ønskede, at Thingets Mening traadte noget klarere frem. Det er det Punkt, med Hensyn til hvilket Sagen ogsaa for mig er meest betænkelig, om det nemlig er Thingets Anskuelse, at der, naturligviis under visse Forudsætninger, bør gjøres Pengeudgifter til Afsløsning af denne Eneret. Jeg kan ikke nægte, at naar det ikke træder noget klarere frem, hvad Henviisningen i den Henseende betyder, vil Ministeriet have en ikke ringe Ban-

skelighed netop med Hensyn til dette Hovedspørgsmaal.

Tugen: Min Tanke i saa Henseende har været den, at der ikke kunde blive Spørgsmaal om Pengebevilling, før Sagen paany kom frem med de Dplysninger, den høitærede Minister til den Tid kunde forelægge. Efter den Maade, hvorpaa jeg har optaget og fremlagt Andragendet, forekommer det mig, at der ikke nu kan være Spørgsmaal om en Bemyndigelse for Regjeringen til at anvende Penge i dette Diemed, men at dette Spørgsmaal først kan komme frem, naar Regjeringen begjærer Bevilling dertil, ved hvilken Leilighed Sagen da maa kunne ventes at være oplyst paa en anden Maade, end nu er Tilfældet.

Indenrigsministeren: Det har ganske vist under ingen Omstændighed været min Mening, at der i Henviisningen skulde ligge en indirecte Bemyndigelse til, endog kun foreløbig, at træffe Overenskomst om nogen Pengeudgift i Anledning af Afsløsningen; jeg er endog tværtimod, idetmindste som Sagen foreløbig stiller sig for mig, paa ingen Maade tilbøjelig dertil. Den ærede Forslagsstiller vil imidlertid vistnok see, at det alligevel vilde have sin store Betydning, om det noget klarere fremgik af Forhandlingen, om der var en Tendents hos Thinget til noget Saadant eller ikke. At der ikke i Henviisningen skulde ligge et Botum fra Thinget om forud at ville godkjende en Udgift, som fandt Sted i denne Anledning, det er indlysende; men det Hele staaer netop i dette Stykke meget uklart. Dersom der slet ikke i den Henseende ligger nogen som helst Betydning i Henviisningen, dersom ikke dette Punkt træder klarere frem, saa tilstaaer jeg, at jeg med den bedste Villie virkelig ikke ret er istand til at see, hvad Henviisningen betyder.